

[Arbejdsministeren.]

verne visse forpligtelser, f. eks. til ikke at afskedige gæstearbejderen inden for et vist tidsrum efter hans ankomst og til at bistå ham med fremskaffelse af logi. Jeg ved, at mange danske arbejdsgivere tager sig af disse ting som noget, der er lige så selvfølgelig, som at gæstearbejderen skal introduceres ordentligt på sin nye arbejdsplads og have orientering og vejledning. Vi kommer imidlertid nok til at overveje, i hvilket omfang der bør ske en formalisering af nærmere angivne arbejdsgiverforpligtelser.

Den såkaldte indslusningsordning har for nylig været til drøftelse her i tinget. Der gælder for tiden en midlertidig, ret restriktiv ordning, der nærmest kan karakteriseres som et stop med dispensationsmuligheder. Med henblik på en mere varig ordning har fremmedarbejderudvalget udarbejdet en indstilling, der bygger på, at arbejdstilladelse normalt skal tildeles gæstearbejderen, inden han forlader sit hjemland eller bopælslandet. Der nævnes muligheden af et særligt hverveorgan som service over for virksomheder, der har behov for udenlandsk arbejdskraft, og udvalget nævner også de fordele med hensyn til udvælgelse af arbejdskraft og orientering af gæstearbejderne om deres fremtidige vilkår her i landet, der vil kunne opnås ved en sådan ordning.

Jeg har bedt det arbejdsmarkedspolitiske udvalg om at vurdere indstillingen og konkretisere forslaget nærmere. Samtidig er et elektronstyret gæstearbejderregister med systematiske oplysninger om gæstearbejderne og deres bevægelser på det danske arbejdsmarked under opbygning, således at det nødvendige informationsgrundlag for administrationen af gæstearbejderpolitikken kan blive tilvejebragt.

Den måde, indslusningsadministrationen tilrettelægges på, vil være af betydning for mulighederne for at løse gæstearbejdernes tilpasningsproblemer på en tilfredsstillende måde. Derfor forudses på det centrale plan et samarbejde mellem socialstyrelsens tilpasningskontor for gæstearbejdere og de myndigheder, der får ansvaret for indslusningsadministrationen, og det bliver formentlig arbejdsdirektoratet og fremmedpolitiet. På det lokale plan forudses tilsvarende et samarbejde mellem arbejdsformidlingen og de kommunale myndigheder.

Til slut vil jeg gerne fremhæve, at gæstearbejderproblemerne har bud til os alle. Hvad vi foretager os på dette område, kan i hvert fald ikke i enhver henseende gøres om igen. De gæstearbejdere, som får ophold og arbejde her i landet, er velkomne, og hvis de ønsker det, skal de også kunne føle sig hjemme. De fleste af vore gæstearbejdere er stræbsomme og venlige mennesker. Det hensyn, vi skylder dem, bliver ikke mindre på grund af den ublide skæbne, som for mange af dem er baggrunden for, at de søger deres udkomme så fjernt fra hjemland og slægtninge.

Det er med tilfredshed, regeringen har fulgt den voksende indsats, der på frivilligt grundlag udføres til orientering og bistand for gæstearbejderne af humanitære foreninger, faglige organisationer, oplysningsforbund, kommunale myndigheder, arbejdskammerater og virksomhedsindehavere.

Der er behov for en stadig udbygning af denne indsats, og jeg håber, det kan ske i overensstemmelse med de synspunkter, som jeg her har prøvet at redegøre for.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 86) findes i tidenden sp. 1885, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 475).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf (§ 2) vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.